

Protocol medisch handelen en medicijnverstrekking op het VLC

1. Inleiding

In augustus 2014 is de Wet Passend Onderwijs ingevoerd. Het uitgangspunt hiervan is dat leerlingen zo veel als mogelijk aan het reguliere onderwijs deelnemen op de school van hun keuze. Dat betekent dat leerlingen die extra (medische) zorg nodig hebben, bijvoorbeeld omdat ze langdurig ziek zijn of een bepaalde beperking hebben, steeds vaker onderwijs volgen op een reguliere school. Het gevolg is dat het verstrekken van medicatie en/of het verrichten van medisch handelen steeds vaker een onderdeel kan zijn van de zorgbehoefte(n) van een leerling. Het is echter aan de school om te bepalen of de benodigde ondersteuning geboden kan worden.

Het schoolpersoneel begeeft zich, bij het verstrekken van medicijnen en met het verrichten van medische handelingen, op een terrein waarvoor ze niet gekwalificeerd zijn (dit staat beschreven in de wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg). Aangezien medewerkers aansprakelijk gesteld kunnen worden wanneer ze fouten maken of zich vergissen, is in dit document het beleid van het VeenLanden College rondom medisch handelen en medicijngebruik vastgelegd. Het protocol vormt een handleiding hoe te handelen in verschillende situaties en is bekend bij het personeel. In de schoolgids wordt verwezen naar het protocol.

2. Beleid

Aangezien er altijd sprake is van een zeker risico bij het verstrekken van medicatie en het uitvoeren van een medische handeling, is beleid nodig om eventuele aansprakelijkheid claims af te dekken. Met betrekking tot het verstrekken van medicatie en/of uitvoeren van medische handelingen heeft het VeenLanden College het volgende beleid geformuleerd:

- Medewerkers dienen geen medicatie toe, behoudens een enkele uitzondering (zie punt 3; situatie 3.1).
- Medewerkers verrichten geen medische handelingen, tenzij er sprake is van een noodsituatie en er een levensreddende handeling verricht dient te worden (zie punt 3; situatie 3.4). In dit geval wordt er altijd contact opgenomen met het alarmnummer 112.
- Ouders of deskundigen kunnen gefaciliteerd worden om op school medicatie toe te dienen of een medische handeling te verrichten.
- Medewerkers zijn op de hoogte van de uitgangspunten van de bestaande protocollen.

3. Uitwerking in vier situaties

3.1 Een leerling wordt ziek op school

Het komt regelmatig voor dat een leerling gezond op school komt en daar last krijgt van pijn, ziek wordt of een ongeval krijgt. Uitgangspunt is om geen pijnstillers of enig ander middel te verstrekken. De leerling zal in dit geval naar huis moeten.

In een enkel geval wordt een eenvoudige pijnstiller (paracetamol) verstrekt. Degene op school die de paracetamol verstrekt, dient een EHBO'er of BHV'er te zijn. De beschikbare medewerker (in de praktijk vaak een conciërge) beslist of een eenvoudige pijnstiller wordt verstrekt. De uitgave wordt te allen tijde geregistreerd.

Het schoolpersoneel is over het algemeen niet bevoegd om een juiste diagnose te stellen. In geval van ziekte of pijn wordt er contact opgenomen met de ouders om te overleggen wat er moet gebeuren, zoals:

- Komt er iemand naar school?
- Is er iemand thuis om de leerling op te vangen?
- Gaat de leerling nu meteen (eventueel met een medewerker) naar de huisarts of het ziekenhuis?

Het VeenLanden College verwacht dat een ouder (of door een ouder aangewezen persoon) de leerling van school komt halen. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan wordt ouder(s) om toestemming gevraagd om de leerling onbegeleid naar huis te laten gaan. In dat laatste geval, belt de leerling of ouder(s) naar de conciërge als hij/zij thuis is.

In het geval ouders niet bereikbaar zijn, wordt overleg gevoerd met de beschikbare EHBO'er of BHV'er. De leerling zal geobserveerd worden op toename van pijn, veranderingen van houding, huid en gedrag. Wanneer de inschatting voor medische zorg dusdanig is dat een oordeel van de arts vereist is, dan neemt de EHBO'er of BHV'er contact op met de huisarts of een huisartsenpost in de buurt. In ernstige gevallen wordt het alarmnummer gebeld. De leerling wordt door de EHBO'er of BHV'er in de gaten gehouden tot het moment dat externe hulp gearriveerd is.

3.2 Het verstrekken van voorgeschreven medicatie op verzoek

Leerlingen krijgen soms medicatie of andere middelen voorgeschreven die zij meerdere malen per dag, zo mogelijk ook onder schooltijd, moeten innemen. Hierbij valt te denken aan pufjes voor astma, het gebruik van antibiotica of het gebruik insuline voor de behandeling van diabetes. In de meeste gevallen redden leerlingen zich hier zelf mee, maar het kan gebeuren dat ouders het verzoek aan school hebben dit te verstrekken. Het beleid is dan als volgt:

De school verstrekt geen medicatie en dient geen medicijnen toe, ook niet wanneer het niet gebruiken ervan een zorgelijke situatie kan opleveren. Bij twijfel wordt er contact opgenomen met de ouder(s) en/of een (behandelend) arts.

3.3 Het uitvoeren van (voorbehouden) medisch handelen

Een voorbehouden medische handeling (op grond van de wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg) zijn handelingen die normaal gesproken enkel door een bevoegd arts worden uitgevoerd. Hierbij valt te denken aan het geven van sondevoeding of het meten van de bloedsuikerspiegel bij diabetici door middel van een vingerprik. Deze handelingen kunnen door de leerling zelf, de ouder(s), de arts of de thuiszorg op school worden verricht.

De school kiest er voor, conform advies van het Steunpunt Passend Onderwijs VO, om het schoolpersoneel geen medische handelingen te laten verrichten.

3.4 *Handelen bij acute allergische reacties of epilepsie*

Allergische reactie(s)

Leerlingen met een ernstige allergie (bijvoorbeeld een notenallergie / bijensteken) lopen het gevaar in een zogenaamde anafylactische shock te raken als zij in contact komen met een allergene stof. De specialist kan hiervoor een injectie (EpiPen) hebben voorgeschreven. Bij een dergelijke noodsituatie, mag een medewerker (ook een niet BIG-geregistreerde) de injectie toedienen.

Het is echter belangrijk om zeker te weten dat het kind in een anafylactische shock dreigt te raken. Aangezien dit een vorm van diagnose stellen is, wordt vooraf het alarmnummer 112 gecontacteerd (tenzij de acute situatie dit niet toelaat); zij kunnen helpen bij het vaststellen van de diagnose. Na het toedienen heeft de leerling vaak verdere behandeling nodig die via de ambulancedienst geregeld kan worden. Er wordt bij een noodsituatie dus altijd contact gelegd met het alarmnummer.

Epilepsie

Leerlingen die mogelijk een epileptische aanval kunnen krijgen, lopen het gevaar op blijvende hersenschade als er niet tijdig ingegrepen wordt. De specialist kan hiervoor een neusspray of andere medicatie voorgeschreven hebben. Bij een dergelijke noodsituatie, mag een EHBO'er of BHV'er de medicatie toedienen.

In het geval het voor een leerling noodzakelijk kan zijn om een levensreddende injectie (EpiPen) of andere medicatie toegediend te krijgen, wordt een toestemmingsformulier (Bijlage 1) getekend door de leerling en de ouder(s) om de zorg hieromtrent te organiseren.

Let op: Vanaf een leeftijd van 12 jaar tekent een leerling samen met de ouder(s) en vanaf een leeftijd van 16 jaar tekent de leerling zelf (vanaf die leeftijd mag een jongere zelf beslissingen nemen over hun medische handelen).

3.5 *De leerling krijgt een ongeluk op school*

Er wordt een EHBO'er of BHV'er op school ingeschakeld die de situatie kan beoordelen. De ouders worden ingelicht en zo nodig wordt het alarmnummer gebeld. De volgorde van contactlegging met de ouders is afhankelijk van de ernst van de situatie. Indien de situatie dusdanig ernstig lijkt, zal de aanwezige docent of medewerker direct het alarmnummer bellen.

4. **Overige zaken**

Levensreddende medicatie (zoals beschreven in punt 3; situatie 3.4) kan op school bij de conciërge bewaard worden. De ouders en de leerling hebben zelf de verantwoordelijkheid dit bij de conciërge af te leveren en de houdbaarheidsdatum van de medicatie in de gaten te houden.

VeenLanden College
Mijdrecht, september 2020